

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 71 0 P 196119 22 Rev
Dana, 11.10.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Majkić Marinković i Biljane Tomić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca S.T. iz B., M.T.1. iz B., D.T. iz B., M.T.2. iz B., M.A. iz L., Z. Š. iz B., S.I. iz B., G.M. iz B., J.T. i B.T., obje iz B., koje zastupaju punomoćnici Z.B. i B.D. – B., advokati iz B., protiv tuženih C.z.r.p.i.s. B., kojeg zastupa punomoćnik V.K., zaposlena kod tuženog i Grada B., kojeg zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, radi utvrđenja, vrijednost spora 31.000,00 KM, odlučujući o reviziji tuženog Grada B. izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 196119 21 Gž od 21.03.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.10.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci, broj: 71 0 P 196119 19 P 2 od 14.07.2021. godine utvrđeno je da su tužioci, S.T. i M.T.1 suvlasnici sa djelom od po 1/5, D.T., M.T.2. i M.A. suvlasnici sa dijelom od po 1/15, Z.Š. i S.I. suvlasnici sa dijelom od po 1/10, i G.M., J.T. i B.T. suvlasnice sa dijelom od po 1/15, na dijelu k.č. broj 2574/3 P.l.p. površine od 509 m² i na dijelu k.č. broj 2574/1 P.l.p. površine od 44 m², obje uknjižene u list nepokretnosti broj 59 k.o. B.D., koji dijelovi nepokretnosti su u nalazu vještaka geodetske struke P.M. od 12.6.2019. godine na situacionom planu od 11.6.2019. godine označeni žutom bojom, što su tuženi dužni priznati, a tuženi Grad B. je obavezan da trpi da se tužitoci, na osnovu ove presude, kod nadležnog organa uprave uknjiže kao suvlasnici navedenih nepokretnosti sa označenim suvlasničkim udjelima. Određeno je da nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke P.M. od 12.6.2019. godine sa situacionim planom od 11.6.2019. godine čini sastavni dio ove presude.

Tuženi su obavezani da tužiocima solidarno nadoknade troškove postupka u iznosu od 12.456,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.07.2021. godine do isplate, dok je preko dosuđenog iznosa zahtjev za naknadu troškova odbijen.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 196119 21 Gž od 21.03.2022. godine žalba tuženog Grada B. je odbijena i prvostepena presuda, u dijelu kojim su usvojeni tužbeni zahtjevi tužilaca i zahtjev tužilaca za naknadu troškova postupka, potvrđena.

Odbijen je zahtjev tuženog Grada B. za naknadu troškova za sastavljanje žalbe u iznosu od 750,00 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tuženi Grad B. (u daljem tekstu: drugotuženi), zbog povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se revizija usvoji i drugostepena presuda preinači ili ukine.

Tužiocu u odgovoru na reviziju tvrde da revizija nije osnovana i predlaže da se odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužilaca za utvrđenje prava susvojinine na djelu nepokretnosti bliže označenih u izreci prvostepene presude i njihov zahtjev da se obaveže drugotuženi trpjeti upis prava susvojinine tužilaca u zemljišnoknjižnu evidenciju.

Ocjenom pismenih isprava i prihvatanjem nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke M.P. unižestepeni sudovi su utvrdili: da je sporno zemljište u naravni dvorište njiva, dio parcele k.č. broj 2574/3 površine 509 (ukupna površina parcele je 528 m²) i dio parcele k.č. broj 2574/1 površine 44 m² (ukupna površina parcele je 2864 m²) koje su upisane u list nepokretnosti broj 59 k.o. B.D. kao svojina Grada B. sa 1/1 dijela; da je pravo svojine u korist Grada B. sa 1/1 dijela utvrđeno rješenja Komisije ... broj ... od 01.09.2015. godine; da je ova evidencija stupila na snagu objavljivanjem Rješenja o potvrđivanju katastra nepokretnosti za katastarsku opštinu B.D., broj ... od 21.09.2018. godine u „Službenom glasniku Republike Srpske“ broj 91/18; da su u katastarskom operatu starog premjera prije 1974. godine sporne nepokretnosti bile dio parcela k.č. broj 348/6 i k.č. broj 348/3 upisane u pl. broj 232 k.o. B., kao posjed J.T.; da je na temelju avionskog snimanja, koje je izvršeno 1969. godine, sporni dio zemljišta pripojen putu B. – A.s. i kao posjednik 1974. godine upisan Javni nekategorisani putevi; da su ove parcele u zemljišnoj knjizi od 1936. godine bile upisane u z.k. ul. broj 15 k.o. B. kao svojina J.T. sina Đ. sve do 1983. godine, kada su, pored ostalih, parcele k.č. broj 348/6 i parcela k.č. broj 348/3 (koje odgovaraju spornim parcelama) u istom z.k. ul. uknjižene kao susvojina L.T. sa 1/5 dijela, B.T. sina J. sa 1/5 dijela, M.T. sina J. sa 1/5 dijela, J.T. sina J. sa 1/5 dijela, Z.Š. rođ. T. sa 1/10 dijela i S.I. rođ. T. sa 1/10 dijela; da je ovakav upis prava svojine na spornom zemljištu ostao do 1988. godine; da je za predmetne nepokretnosti proveden postupak izlaganja radi utvrđivanja prava na nepokretnostima i da su na osnovu rješenja Komisije za izlaganje podataka o nepokretnostima i utvrđivanje prava na nepokretnostima broj ... od 22.12.1988. godine, predmetne nepokretnosti označene kao k.č. broj 2574/3 i k.č. broj 2574/1 upisane k.knj ul. broj 401, a kasnije ponovnim uspostavljanjem zemljišne knjige u z.k. ul. broj 377 k.o. B.D., kao svojina Zajednice za ... sa 1/1 dijela; da prema istorijskim podacima o upisu nepokretnosti u zemljišno knjižne evidencije ne postoji nikakav pravni akt, rješenje na osnovu kojeg je vršeno knjiženje spornih nepokretnosti na Zajednicu za unapređenje i razvoj sela, a potom i na Grad B., osim rješenja Komisije za izlaganje donesenog 1988. godine (prvo izlaganje), odnosno 1915. godine (drugo izlaganje); da parcela broj 2574/3 u naravi ne predstavlja dio puta B. – A.s. i da sporno zemljište u naravni nije put, već dio dvorišta.

Ocjenom iskaza svjedoka D.J. utvrđeno je da je sporno zemljište u ogradbi tužilaca, da se radi o dvorištu tužilaca i da nakon što je izgrađen put (1946. do 1950. godine) nije bilo proširenja puta i oduzimanja zemljišta, da je predmetno zemljište bilo u faktičkom posjedu J.T. do njegove smrti 1968. godine, a kasnije u faktičkom posjedu njegovih naslijednika.

Utvrđeno je da je iza B.T. proveden ostavinski postupak i da je rješenjem o nasljeđivanju Osnovnog suda u Banjaluci broj O-... od 25.03.2002. godine, S.T. proglašena njegovom zakonskom naslijednicom. Ostavinski postupak proveden je i iza ostavioca L. T., te

su rješenjem Prvog Osnovnog suda u Beogradu broj 3 O 10832/13 od 17.09.2013. godine, ovdje tužiteljice, G.M., J.T., i B.T. proglašene zakonskim nasljednicima ovog ostavioca. Tužioci D.T., M.T. i M.A., stupili su u ovu parnicu kao zakonski nasljednici ranijeg tužioca J.T., koji je umro u toku ovog postupka.

Kod takvog stanja stvari prvostepeni sud je zaključio da su tužioci nasljeđem stekli pravo svojine na predmetnim nepokretnostima, da su ove nepokretnosti u neprekidnom faktičkom posjedu tužilaca i njihovih pravnih prednika, pa je našao da su ispunjeni uslovi iz odredbe člana 20. stav 1. i 2. Zakona o osnovnim svojinsko pravnim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 6/80 i 36/90, te „Službenik glasnik Republike Srpske“ broj 38/03 - u daljem tekstu: ZOSPO) i odredbu člana 23. stav 1. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 124/08, 58/09, 95/11 i 60/15 - u daljem tekstu: ZSP) da se tužbeni zahtjev tužilaca usvoji.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda te je žalbu drugotuženog odbio i potvrdio prvostepenu presudu.

Nižestepene odluke su pravilne.

Odredbom člana 20. ZOSPO propisano je da se pravo svojine stiče po samom zakonu, na osnovu pravnog posla i naslijeđivanjem (stav 1.). Pravo svojine stiče se i odlukom državnog organa na način i pod uslovima propisanim zakonom (stav 2.). Isto je propisano i odredbom člana 23. stav 1. ZSP.

Prema odredbi člana 133. Zakona o naslijeđivanju („Službeni list SR BiH“ broj 7/80 i 15/80 - u daljem tekstu: ZN SRBiH), ostavina prelazi na nasljednike u času smrti ostavioca. Isto je propisano i odredbom člana 153. Zakona o naslijeđivanju („Službeni glasnik Republike Srpske“ 1/09, 55/09, 91/16, 28/19 i 82/19 – u daljem tekstu: ZN RS).

Iz utvrđenja nižestepениh sudova, koje ne može biti predmet ispitivanja u ovom revizionom postupku u smislu odredbe člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 - u daljem tekstu: ZPP), proizilazi da je pravni prednik tužilaca J.T. sin Đ. bio upisan kao vlasnik predmetnih nepokretnosti od 1936. godine do 1983. godine, kada su na predmetnim nepokretnostima upisani kao suvlasnici sa odgovarajućim dijelovima njegovi nasljednici tužioci M.T1, Z.Š. i S.I., te B.T. (čija je nasljednica tužiteljica S.T.), J.T. (čiji su nasljenici tužioci D.T., M.T.2. i M.A.), te L. T. (kojeg su nasljedile tužiteljice G.M., J. i B.T.). J.T. sin Đ. bio je upisan i kao posjednik predmetnih nepokretnosti u katastarskom operatu sve do 1974. godine, kada je stupio na snagu katastarski operat novog premjera izrađen na osnovu podataka avio-snimanja, te su tada u pl. br. 59 k.o B. upisani javni nekategorisani putevi. Rješenjem Komisije za izlaganje ... broj ... od 22.12.1988. godine, predmetne nepokretnosti upisane su u k.knj. ul. broj 401 k.o. B., utvrđeno je pravo društvene svojine, dobro u opštoj upotrebi-putevi, organ upravljanja Zajednica za razvoj ..., a kasnije preuzimanjem nepokretnosti su upisane u z.k. ul. broj 377 k.o. B.D., kao svojina Zajednice za ... čiji je pravni slijednik Centar za razvoj ... B. (ovdje prvotuženi). Drugotuženi je na predmetnim nepokretnostima upisan kao vlasnik u postupku izlaganja koje je izvršeno na osnovu sada važećem Zakona o premjeru i katastru („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 6/12, 110/16, 22/118, 62/18, i 95/19). Sporni dio nepokretnosti u naravi predstavlja dio ograđenog dvorišta tužilaca, u faktičkoj je državini tužilaca, odnosno njihovih pravnih prednika od 1936. godine i nikada nije korišten kao put ili putno zemljište. Put je sagrađen u periodu od 1946. do 1950. godine i leži na parceli k.č. broj 2574/1 ukupne

površine 2864 m², a predmet spora u ovom postupku je dio označene parcele u površini od 44 m². Predmet spora je i dio od 509 m² parcele k.č. broj 2574/3, koja parcela je ukupne površine 528 m², u naravi predstavlja dvorište tužilaca i graniči sa parcelom na kojoj leži put.

Shodno navedenom, sporni dio nepokretnosti je u neprekidnoj faktičkoj i mirnoj državini tužilaca i njihovih pravnih prednika dugi niz godina (više od 80 godina), te su pravni prednici tužilaca odnosno tužioci na predmetnim nepokretnostima bili upisani kao vlasnici do 1988. godine. Rješenje Komisije za izlaganje od 22.12.1988. godine, na koju se poziva revizija, nije osnovan podoban za prelazak nepokretnosti iz privatne u društvenu (državnu) svojinu u smislu odredbe člana člana 20. stav 2. ZOSPO. Sporni dio nepokretnosti u naravi ne predstavlja put već dvorište tužilaca. Slijedom toga odluke nižestepenih sudova donesene su pravilnom primjenom materijalnog prava (član 20. ZOSPO u vezi sa članom članom 133 ZN SRBiH i član 23. ZSP u vezi sa članom 159. ZN RS), te nije osnovan revizioni prigovor kojim se ukazuje da je pogrešno primjenjena odredbe člana 7. stav 2. i člana 8. ZSP.

Drugostepena odluka sadrži razloge o relevantnim žalbenim prigovorima u smislu odredbe člana 191. stav 4. u vezi sa članom 231. ZPP, pa nije osnovan revizioni prigovor o povredi navedenih odredbi ZPP.

Iz navedenih razloga reviziju drugotuženog je valjalo odbiti i osporenu odluku potvrditi na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić